

millegrænsen ned, ikke kan få lejlighed til at stemme for det. Vi kunne måske have delt forslaget, som man gjorde med taxa i busbaner, og så havde man haft muligheden for det, hvis der havde været et udtrykt ønske fra den side.

Men jeg synes alligevel, det er rart at vide, når forslaget nu bliver vedtaget, at der var en del i Venstres gruppe, der faktisk var enig i at nedsætte promillegrænsen fra 0,8 til 0,5.

Formanden:

Hr. Erling Christensen og fru Inge Dahl-Sørensen.

Erling Christensen (S):

Jeg vil gerne rose vores trafikminister, fordi han er sådan en venlig mand. Jeg synes godt, at han lidt mere kunne have understreget den facon, vi bliver udsat for her ved tredjebehandlingen af forslaget her.

Nu vil man i Venstre åbenbart gerne skabe en myte om, at man godt kunne gå ind for en nedsættelse af promillegrænsen, men fordi man har et forslag om betinget frakendelse af kørekortet ved 70 pct.s overskridelse af fartgrænsen, kan man ikke stemme for det. Det er for ringe. Det er for ringe.

Vi havde en diskussion i udvalget om en opdeling af lovforslaget, som ministeren sagde, således at forslaget om taxaer i busbanerne blev et selvstændigt forslag. Det var efter min opfattelse et mindre forslag. Det gav udvalget tilsagn om, og det har vi lige stemt om.

På intet tidspunkt har jeg hørt et Venstreønske om på tilsvarende måde at opdele det, som Venstre kalder et bunkebryllup, i detailforslag, som man nu her ved tredjebehandlingen kommer og siger man gerne ville have haft.

Nu hænger man sig i en flig. Man vil godt færdssikkerhed. Men en 70 pct.s overskridelse af fartbegrænsningen i bl.a. byområder betyder, at man kører med 85 km/t, hvor man må køre 50. Det er vel også på tide, man kommer til en kontrollerende køreprøve, hvis man ikke kan kende forskel på et 50 km-skilt og det, speedometeret viser, nemlig 85 km/t.

Jeg synes, det er for ringe af Venstre, og det skal i hvert fald ikke lykkes Venstre at få skabt en myte på det her område om, at man godt ville have gået ind for en spirituspromille på 0,5, hvis man havde fået opdelt forslaget. Hvorfor kom man så ikke med forslaget? Vi viste dem muligheden og den måde, man kunne gøre det på, i udvalget, så det er for ringe af Venstre.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Til trafikministeren og også hr. Erling Christensen: Jeg tror ikke, hr. Erling Christensen har været til stede ved alle møderne i Retsudvalget, for vi har vitterlig diskuteret, om ikke det her var for stort et bunkebryllup og man blandede tingene sammen.

Vi ønskede jo netop at få de her ting skilt ud, så vi kunne få lov til at stemme for dem, men det eneste, vi kunne få som lovforslag for sig selv, var forslaget om taxaer i busbaner. Så det er ikke rigtigt, når man siger, at vi ikke har diskuteret det her, for det har vi jo netop.

Formanden:

Hr. Tom Behnke og derefter hr. Søren Søndergaard.

Tom Behnke (FP):

Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at lovforslaget her har været igennem for hurtigt en behandling i ministeriet.

Som vi læser forslaget, er der en række punkter i forslaget, som slet ikke er gennemtænkt nok. Man skriver en masse paragraffer og overser, hvilke konsekvenser det får. Og jeg vil garantere for, at det her bliver en ny såkaldt stænklapsag, som vi havde for et par år siden. Man indfører nogle regler, og når man så opdager, hvordan de virker, ja, så bliver man nødt til at lave loven om igen.

Vi ved jo alle, at det, at man nu vil overgå fra at fastlægge promillen i blodet ved en blodprøve til, at det skal ske ved en udåndingsprøve, er forbundet med meget, meget stor usikkerhed. Vi ved, at domstolene allerede på nuværende tidspunkt har taget afstand fra det. Vi ved, at der i dag faktisk ikke findes udstyr, som er i stand til at fastlægge det præcist nok. Og når man så samtidig nedsætter promillegrænsen fra de 0,8 til de 0,5, ja, så vil der være et usikkerhedsmoment. Vi vil få en stribe af sager, som skal forelægges domstolene, hvor man vil køre på, om bevismaterialet nu også er fyldestgørende nok.

Men det er jo ikke det eneste sted, hvor man ikke har gennemtænkt forslaget. Et andet sted, hvor man heller ikke har gennemtænkt forslaget, er i forhold til mobiltelefonerne.

Det er nu kommet frem, at det i flere lande påvises, at netop den håndfri mobiltelefon er den, der er den farlige, for det er under selve indtastningen af nummeret, risikoen ligger. Hvis man så oven i købet skal række ud efter telefonen og taste ind, udgør det en større risiko,